

Cekos In Ekspert

НАПОМЕНА ЕКСПЕРТ-а:

Закон о потврђивању Кјото Протокола уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о промени климе објављен је у "Сл. листу СРЈ - Међународни уговори", бр. 2/97, са амандманима објављеним у "Сл. гласнику РС", бр. 38/09.

На основу члана 98. став 3. Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНЕ КОНВЕНЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРОМЕНИ КЛИМЕ, СА АНЕКСИМА

Проглашава се Закон о потврђивању Оквирне конвенције Уједињених нација о промени климе, са анексима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 26. јуна 1997. године и на седници Већа република од 26. јуна 1997. године.

ПР бр. 49

26. јуна 1997. године

Београд

Вршилац функције председника Савезне Републике Југославије,
председник Већа република Савезне скупштине,
мр Срђа Божовић, с.р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНЕ КОНВЕНЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРОМЕНИ КЛИМЕ, СА АНЕКСИМА

(Сл. лист СРЈ - Међународни уговори бр. 2/97)

Основни текст на снази од 05/07/1997, у примени од 05/07/1997

Члан 1.

Потврђује се Оквирна конвенција Уједињених нација о промени климе, са Анексима, сачињена 9. маја 1992. године у Њујорку у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције, са Анексима, у оригиналу на енглеском језику ^[1] и у преводу на српски језик гласи:

ОКВИРНА КОНВЕНЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРОМЕНИ КЛИМЕ

Све стране ове Конвенције,

Сматрајући да промена климе Земље и њени неповољни утицаји представљају заједничку бригу човечанства,

Забринуте што је услед људских активности дошло до значајног повећања концентрације гасова стаклене баште у атмосфери, што та повећања појачавају природни ефекат стаклене баште, и што ће то у просеку довести до додатног загревања Земљине површине и атмосфере, а што може неповољно утицати на природне екосистеме и човечанство,

Уочавајући да највећи део глобалних емисија гасова стаклене баште, у прошлости и садашњости потиче из развијених земаља, да је ниво емисија по становнику у земљама у развоју још увек релативно низак и да ће део глобалних емисија које потичу из земаља у развоју расти упоредо са испуњавањем њихових друштвених и развојних потреба,

Узимајући у обзир улогу и значај копнених и морских екосистема као понора и резервоара гасова стаклене баште,

Уочавајући да постоје многе непознанице у предвиђањима промене климе, а посебно у погледу времена настанка, размера и регионалних карактеристика,

Уважавајући да глобални карактер промене климе захтева најширу могућу сарадњу свих земаља и њихово учешће у ефикасном и одговарајућем међународном реаговању у складу са њиховим заједничким али издиференцираним одговорностима и респективним могућностима, а такође и њиховим друштвеним и економским условима,

Позивајући се на одговарајуће одредбе Декларације Конференције Уједињених нација о човековој животној средини усвојене у Стокхолму, 16. јуна 1972. године,

Подсећајући да у складу са Повељом Уједињених нација и принципима међународног права, државе имају суверено право коришћења сопствених ресурса у складу са својом политиком у области животне средине и развоја, и да сnose одговорност да активности у оквиру њихове јурисдикције или контроле не наносе штету животној средини других држава или региона изван граница под националном јурисдикцијом,

Реафирмишући принцип суверенитета држава у међународној сарадњи у вези са променом климе,

Прихватајући да су државе дужне да донесу ефикасне правне прописе у области животне средине, да еколошки стандарди, циљеви и приоритети у области управљања треба да одржавају оне аспекте животне средине и развоја на које се примењују, и да стандарди које примењују неке земље могу да буду за друге земље неодговарајући и неоправдани с гледишта економских и друштвених трошкова, а посебно за земље у развоју,

Позивајући се на одредбе резолуције 44/228, Генералне скупштине УН, од 22. децембра 1989. год., која се односи на Конференцију Уједињених нација о животној средини и развоју, и резолуција 43/53 од 6. децембра 1988. год., 44/207 од 22. децембра 1989. год., 45/212 од 21. децембра 1990. год. и 46/169 од 19. децембра 1991. год., о заштити глобалне климе за садашње и будуће генерације човечанства,

Позивајући се такође на одредбе резолуције 44/206, Генералне скупштине УН, од 22. децембра 1989. год., о могућим неповољним утицајима пораста нивоа мора на острвима и приобалним подручјима, нарочито у ниским приобалним подручјима, и на релевантне одредбе резолуције 44/172 Генералне скупштине УН, од 19. децембра 1989. год. о спровођењу Акционог плана борбе против ширења пустиња,

Позивајући се и на Бечку конвенцију о заштити озонског слоја из 1985. год., и на Монтреалски протокол о супстанцама које уништавају озонски слој, из 1987. год., са изменама и допунама од 29. јуна 1990. год.,

Имајући у виду Министарску декларацију Друге светске климатске конференције, усвојену 7. новембра 1990. год.,

Свесне вредности аналитичког рада многих држава у области промене климе, и важности доприноса Светске метеоролошке организације, Програма Уједињених нација за животну средину и других органа, организација и тела система Уједињених нација, као и других међународних и међувладиних тела у размени резултата научних истраживања и координација истраживања,

Увиђајући да ће мере неопходне за разумевање и решавање промене климе бити еколошки и друштвено-економски најефикасније ако су засноване на одговарајућим научним, техничким и економским становиштима и ако буду непрекидно изнова процењиване у светлости нових сазнања у овим областима,

Увиђајући да различите акције на решавању проблема промене климе, могу бити економски оправдане, и да могу помоћи и у решавању других проблема у области животне средине,

Увиђајући такоде потребу да развијене земље на флексибилан начин предузму, као први корак, неодложне акције на основу јасно дефинисаних приоритета ка развоју свеобухватних стратегија реаговања на глобалном, националном и, по договору, регионалном нивоу, које би обухватиле све гасове стаклене баште, обавезно узимајући у обзир релативне доприносе сваког од њих у појачавању ефекта стаклене баште,

Увиђајући даље, да су ниске и друге мале острвске земље и ниске приобалне области, аридне и семиаридне области или области подложне поплавама, суши и ширењу пустиња, као и земље у развоју са неотпорним планинским екосистемима, посебно осетљиве на неповољне утицаје промене климе,

Уважавајући специфичне тешкоће неких земаља, посебно оних у развоју, чије су привреде нарочито зависне од производње, коришћења и извоза фосилних горива, а које се јављају као последице акција на ограничавању емисија гасова стаклене баште,

Потврђујући да реаговање на промену климе треба да буде добро усклађено са друштвеним и привредним развојем, како би се избегли неповољни утицаји на привредни развој, узимајући у потпуности у обзир легитимне приоритетне потребе

земаља у развоју у остваривању стабилног економског раста и искорењивању сиромаштва,

Прихватајући да је свим земљама, а посебно земљама у развоју, неопходан приступ ресурсима потребним за постизање стабилног друштвено-економског развоја, и то да би земље у развоју напредовале ка том циљу, њихова потрошња енергије мора да расте, узимајући у обзир могућности за постизање веће енергетске ефикасности и контролу емисија гасова стаклене баште уопште, кроз примену нових технологија под условима који такву примену чине корисним са економске и друштвене тачке гледишта,

Одлучне да заштите климатски систем за садашње и будуће генерације,

Сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

ДЕФИНИЦИЈЕ

У тексту ове Конвенције: ¹

1. "Неповољни утицаји промене климе" означавају промене у физичкој животној средини или "биоти", услед промене климе, а које имају значајне штетне последице на састав, способност обнављања или продуктивност природних и контролираних екосистема или на функционисање друштвено-економских система или људско здравље и благостање;.
2. "Промена климе" означава промену климе која је директно или индиректно условљена људским активностима које изазивају промене у саставу глобалне атмосфере, и која је суперпонирана на природна колебања климе, осматрана током упоредивих временских периода;
3. "Климатски систем" означава целину која обухвата атмосферу, хидросферу, биосферу и геосферу и њихове интеракције;
4. "Емисије" означавају ослобађање гасова стаклене баште и/или њихових претходника у атмосферу изнад одређеног подручја и у одређеном периоду времена;
5. "Гасови стаклене баште" означавају оне гасне састојке атмосфере, како природне тако и антропогене, који апсорбују и поново емитују инфрацрвено зрачење;
6. "Регионална организација економске интеграције" означава организацију коју су суверене државе датог региона формирале а у чију надлежност спадају питања која се регулишу овом Конвенцијом или њеним протоколима, и која је прописно овлашћена, у складу са својим интерним процедурама да одговарајућа документа потпише, ратификује, прихвати, одобри или им приступи;
7. "Резервоар" означава једну или више компоненти климатског система где је ускладиштен неки гас стаклене баште или његов претходник;

8. "Понор" означава било који процес, активност или механизам, којим се неки гас стаклене баште, аеросол или претходник гаса стаклене баште, одстрањује из атмосфере;

9. "Извор" означава било који процес или активност услед које се неки гас стаклене баште, аеросол или претходник гаса стаклене баште, ослобађа у атмосферу.

Члан 2.

ЦИЉ

Крајњи циљ ове Конвенције и свих с њом повезаних правних инструмената које може усвојити Конференција Страна је да се, у складу са релевантним одредбама ове Конвенције, постигне стабилизација концентрација гасова стаклене баште у атмосфери на нивоу који би спречавао опасне антропогене утицаје на климатски систем. Такав ниво требало би да се постигне у временском периоду који би омогућио екосистемима да се природно прилагоде промени климе, који би обезбедио да не буде угрожена производња хране и омогућио даљи стабилан економски развој.

Члан 3.

ПРИНЦИПИ

У својим активностима на постизању циља Конвенције и спровођењу њених одредби, Стране ће се, између осталог руководити следећим:

1. Стране су дужне да заштите климатски систем за добробит садашњих и будућих генерација човечанства, на основу једнакости и у складу са њиховим заједничким али издиференцираним одговорностима и одговарајућим могућностима. У складу са тим, Стране - развијене земље, требало би да преузму водећу улогу у борби са променом климе и њеним негативним утицајима.
2. Неопходно је у пуној мери узети у обзир конкретне потребе и специфичне околности Страна - земаља у развоју, нарочито оних које су посебно осетљиве на неповољне утицаје промене климе, а такође и оних Страна, посебно земаља у развоју, које би према овој Конвенцији, морале да сносе несразмеран или претежак терет.
3. Стране су дужне да предузму мере предострожности у циљу предвиђања, спречавања или свођења на најмању могућу меру узрока промене климе и ублажавања њених штетних утицаја. Тамо где постоји ризик од озбиљних или неповратних штетних утицаја, недостатак пуне научне поузданости не би требало да послужи као разлог за одлагање усвајања таквих мера, узимајући у обзир да политика и мере које се односе на промену климе треба да буду економски ефикасне тако да обезбеде глобалну корист са најмањим могућим трошковима. Да би се то постигло таква политика и мере треба да узму у обзир различите друштвено-економске услове, да буду свеобухватне, да обухвате све релевантне изворе, поноре и резервоаре гасова стаклене баште и мере прилагођавања, и да обухвате све привредне секторе. Напоре који се

улажу у решавању проблема у вези са променом климе заинтересоване Стране могу да предузимају на заједничкој основи.

4. Стране имају право на стабилан развој и треба да га се придржавају. Политика и мере заштите климатског система од антропогених утицаја треба да одговарају конкретним условима сваке Стране и да буду интегрисане у националне програме развоја, јер економски развој има кључни значај за усвајање мера које треба предузети у реаговању на промене климе.

5. Стране су дужне да сарађују на унапређењу подстицајног и отвореног међународног економског система који би водио ка стабилном економском расту и развоју свих Страна, а посебно Страна - земаља у развоју, омогућавајући им да успешније решавају проблеме у вези са променом климе. Мере које се предузимају у савладавању промене климе, укључујући и једностране мере, не би требало да послуже као средство за производњу или неосновану дискриминацију или прикривено ограничавање међународне трговине.

Члан 4.

ОБАВЕЗЕ

1. Све Стране, узимајући у обзир своје заједничке али издиференциране одговорности и своје конкретне националне и регионалне приоритете, циљеве и околности развоја, дужне су да:

а) Разрађују, периодично обнављају, објављују и стављају на располагање Конференцији Страна, у складу са чланом 12. националне катастре антропогених емисија из извора и понорима одстрањених количина свих гасова стаклене баште који нису регулисани Монреалским протоколом, користећи упоредиве методологије које треба да усвоји Конференција Страна;

б) Формулишу, спроводе, објављују и редовно обнављају националне и, у одговарајућим случајевима, регионалне програме који садрже мере за ублажавање промене климе путем решавања проблема антропогених емисија из извора и одстрањивања понорима свих гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол, као и мере за олакшавање одговарајућег прилагођавања на промену климе;

ц) Доприносе и сарађују на разradi, примени и ширењу, укључујући и трансфер технологија, метода и процеса, којима се ограничавају, смањују или спречавају антропогене емисије гасова стаклене баште која не регулише Монреалски протокол, у свим релевантним секторима, укључујући енергетику, саобраћај, индустрију, пољопривреду, шумарство и уклањање отпада;

д) Доприносе рационалном коришћењу понора и резервоара свих гасова стаклене баште која не регулише Монреалски протокол, укључујући биомасу, шуме и океане, као и друге копнене, приобалне и морске екосистеме, а у релевантним случајевима помажу и сарађују на њиховом очувању и побољшању квалитета;

- е) Сарађују у припремама за прилагођавање утицајима промене климе; разрађују и развијају одговарајуће и интегрисане планове за управљање приобалним зонама, водним ресурсима и пољопривредом, и заштиту и обнављање оних подручја, нарочито у Африци, која су погођена сушом и ширењем пустиња као и поплавама;
- ф) Узимају у обзир промену климе, колико год је могуће, при спровођењу својих релевантних друштвених, економских и еколошких политика и акција и користе одговарајуће методе на пример процене утицаја, које су формулисане и утврђене на националном плану пројектима и мерама које се предузимају ради ублажавања или прилагођавања промени климе, а у циљу минимизирања штетних утицаја на привреду, здравље становништва и квалитет животне средине;
- г) Пружају подршку и сарађују у научним, технолошким, техничким, друштвено-економским истраживањима, систематским осматрањима и успостављању банке података о климатском систему, намењених бољем разумевању и смањењу или отклањању преосталих недоумица о узроцима, утицајима, размерама и времену појаве промене климе као и о економским и друштвеним последицама различитих стратегија реаговања;
- х) Пружају подршку и сарађују у свеобухватној, отвореној и оперативној размени одговарајућих научних, технолошких, техничких, друштвено-економских и правних информација, које се односе на климатски систем и промену климе, а такође и на економске и друштвене последице различитих стратегија реаговања;
- и) Пружају подршку и сарађују у области образовања, обуке кадрова и упознавања становништва о проблемима промене климе и подстичу најшире учешће у том процесу, укључујући и невладине организације; и
- ј) У складу са чланом 12. достављају Конференцији Страна информације које се односе на спровођење Конвенције.

2. Стране - развијене земље и остале Стране наведене у Анексу I , преузимају на себе следеће конкретне обавезе:

- а) Свака од ових Страна спроводи националну политику ² и предузима одговарајуће мере за ублажавање промене климе, ограничавањем антропогених емисија гасова стаклене баште и заштитом и повећањем понора и резервоара гасова стаклене баште. Ова политика и мере треба да покажу да развијене земље преузимају иницијативу у модификацији дугорочних тенденција антропогених емисија у складу са циљем ове Конвенције, сматрајући да би враћање на раније нивое антропогених емисија угљендиоксида и других гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол, до краја ове деценије, допринело таквој модификацији, а узимајући у обзир разлике у полазним становиштима и приступима ових земаља економским структурама и базним ресурсима, потребу за очувањем јаког и стабилног економског раста, расположиве технологије и друге конкретне околности, као и потребу за праведним и одговарајућим доприносом сваке од ових Страна у глобалним напорима на

реализацији постављеног циља. Ове Стране могу примењивати такву политику и мере заједно са другим Странама и могу помагати другим Странама у пружању доприноса ради постизања циља Конвенције и, посебно, циља ове подтачке;

б) У циљу постизања напретка у том правцу, свака од ових Страна ће, у складу са чланом 12. доставити у року од шест месеци после ступања Конвенције на снагу, а затим периодично, детаљне информације о својој политици и мерама из подтачке (а), као и предвиђањима у вези са емисијама из извора и одстрањивања понорима гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол, за период наведен у подтачки (а), са циљем да се, индивидуално или заједнички ове емисије угљендиоксида и других гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол врате на ниво из 1990. год. Ове информације разматраће Конференција Страна на свом првом заседању, а после тога периодично, у складу са чланом 7 ;

ц) При прорачунавању емисија гасова стаклене баште који се ослобађају у атмосферу из извора и одстрањују из ње понорима, за сврхе наведене у подтачки (б), треба узети у обзир најбоља постојећа научна сазнања, и то посебно о ефективном капацитету понора и утицају тих гасова на промену климе. Конференција Страна ће, на свом првом заседању, разматрати и усаглашавати методологије за ова прорачунавања, а затим ће их редовно разматрати;

д) Конференција Страна ће, на свом првом заседању, разматрати адекватност подтачака (а) и (б). Та разматрања спроводиће се у светлу најбољих расположивих научних информација и процена промене климе и њених последица, а такође и одговарајућих стручних, друштвених и економских информација. На основу таквих разматрања, Конференција Страна ће предузети одговарајуће акције, које могу укључити усвајање амандмана за обавезе изложене у наведеним подтачкама. Конференција Страна ће, на свом првом заседању, донети и одлуку у вези са критеријумима за заједничку реализацију као што је наведено у подтачки (а). Друго разматрање подтачака (а) и (б) извршиће се најкасније до 31. децембра 1998. год., а после тога, у редовним интервалима које ће одредити Конференција Страна, све до постизања циља ове Конвенције;

е) Свака од ових Страна ће:

і) Усаглашавати, по потреби, са другим Странама, релевантне економске и административне инструменте које ће припремити ради постизања циља Конвенције;

Идентификовати и периодично разматрати ону своју политику и праксу које поспешују активности које доводе до већих нивоа антропогених емисија гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол, у поређењу са нивоима који би иначе постојали;

ф) Конференција Страна ће разматрати најкасније до 31. децембра 1998. год., расположиве информације у циљу доношења одлука које се односе на евентуалне допуне спискова у Анексима I и II, уз сагласност заинтересованих Страна;

г) Свака Страна која се не налази на списку у Анексу I може у свом инструменту о ратификацији, прихватању, усвајању или приступању, или било када касније, обавестити депозитара о намери да прихвата обавезе из подтачка (а) и (б). Депозитар ће информисати друге потписнике Конвенције и друге Стране о сваком таквом обавештењу.

3. Стране - развијене земље и друге развијене Стране које се налазе на списку у Анексу II, обезбедиће нове и допунске изворе финансирања за покривање свих трошкова Страна - земаља у развоју, у складу са њиховим обавезама из члана 12. тачка 1. Оне ће такође обезбедити такве финансијске изворе укључујући и оне за трансфер технологија, неопходне Странама - земљама у развоју за покривање свих договорених додатних трошкова везаних за остваривање мера које су обухваћене тачком 1. овог члана и усаглашене између Стране - земље у развоју и међународног органа или тела из члана 11. и у складу са тим чланом. При остваривању тих обавеза узимаће се у обзир и да прилив средстава треба да буде адекватан и предвидив, као и важност одговарајуће расподеле оптерећења између Страна - развијених земаља.

4. Стране - развијене земље и друге развијене Стране које се налазе на списку у Анексу II, такође ће помоћи Странама - земљама у развоју, које су нарочито осетљиве на штетне утицаје промене климе, у покривању трошкова потребних за прилагођавање на ове штетне утицаје.

5. Стране - развијене земље и друге развијене Стране које се налазе на списку у Анексу II, предузеће све практичне кораке за подстицање, олакшавање и финансирање, према потреби, трансфера или приступа, еколошки безопасних технологија "знања" другим Странама, нарочито Странама - земљама у развоју, да би им се омогућило спровођење одредби Конвенције. У том процесу, Стране - развијене земље ће пружати подршку развоју и јачању националног потенцијала и технологије Страна - земаља у развоју. Друге Стране и организације, које су у могућности да то учине могу такође пружити помоћ у трансферу таквих технологија.

6. У реализацији својих обавеза из тачке 2. Конференције Страна дозволиће одређен степен флексибилности оним Странама из Анекса I које се налазе у процесу преласка на тржишну економију, како би се ојачала њихова способност да се баве проблемима промене климе, узимајући при томе у обзир ниво антропогених емисија у прошлости, који ће бити узет као референтни ниво гасова стаклене баште које не регулише Монреалски протокол.

7. Степен ефикасности са којим Стране - земље у развоју остварују своје обавезе из Конвенције, зависиће од ефикасности остваривања обавеза из Конвенције Страна - развијених земаља, које се односе на финансијске изворе и трансфер технологија, при чему ће се у пуној мери уважавати да економски и друштвени развој и искорењавање сиромаштва представљају главне и доминантне приоритете Страна - земаља у развоју.

8. При извршавању обавеза из овог члана, Стране ће темељно разматрати какве је акције неопходно предузети у складу са Конвенцијом, укључујући и акције које се

односе на финансирање, осигурање и пренос технологија да би се задовољиле специфичне потребе и интереси Страна - земаља у развоју које проистичу из неповољних утицаја промене климе и/или утицаја спровођења мера реаговања, нарочито код следећих земаља:

- а) Малих острвских земаља;
- б) Земаља са ниским приобалним зонама;
- ц) Земаља са аридним и семиаридним подручјима, пошумљеним подручјима и подручјима у којима су шуме изложене пропадању;
- д) Земаља са подручјима у којима се јављају природне катастрофе;
- е) Земаља са подручјима подложним сушама и ширењу пустиња;
- ф) Земаља са подручјима са великим урбаним атмосферским загађењем;
- г) Земаља са подручјима са осетљивим екосистемима укључујући планинске екосистеме;
- х) Земаља чије су привреде јако зависне од прихода од производње, прераде и извоза, и/или од потрошње фосилних горива и с њима повезаних енергетски-интензивних продуката; и
- и) Земаља које немају излаз на море и транзитних земаља.

Осим тога, Конференција Страна може, по потреби, предузимати и друге одговарајуће акције у вези са овом тачком.

9. Стране ће у потпуности узети у обзир конкретне потребе и специфичне услове најмање развијених земаља у њиховим акцијама које захтевају финансирање и трансфер технологија.

10. При извршавању обавеза из Конвенције у складу са чланом 10, Стране ће узимати у обзир ситуацију оних Страна, и то посебно Страна - земаља у развоју, чија је привреда осетљива на неповољне утицаје примене мера реаговања на промену климе. То се нарочито односи на оне Стране чија привреда битно зависи од прихода остварених производњом, прерадом и извозом и/или потрошњом фосилних горива и с њима повезаних енергетски интензивних продуката и/или коришћењем фосилних горива чија би замена другим алтернативама таквим Странама представљала озбиљне тешкоће.

Члан 5.

ИСТРАЖИВАЊЕ И СИСТЕМАТСКО ОСМАТРАЊЕ

При извршавању својих обавеза из члана 4. тачка 1(г), Стране ће:

- а) По потреби подржавати и даље развијати, међународне и међувладине програме и мреже или организације које имају за циљ дефинисање, спровођење и оцену и финансирање истраживања, прикупљање података и систематско осматрање, узимају у обзир да је неопходно минимизирати дуплирање послова;
- б) Подржавати међународне и међувладине напоре за јачање систематских осматрања и националних научних и стручних истраживачких потенцијала и

могућности, нарочито у земљама у развоју, и пружати подршку приступу и размени података и анализа добијених из области изван граница националне јурисдикције; и

ц) Узимати у обзир специфичне интересе и потребе земаља у развоју и сарађивати на јачању њихових националних потенцијала и могућности учешћа у напорима о којима је реч у подтачкама (а) и (б).

Члан 6.

ОБРАЗОВАЊЕ И ОБУКА КАДРОВА И ИНФОРМИСАЊЕ ЈАВНОСТИ

При извршавању својих обавеза из члана 4. тачка 1(и), Стране ће:

а) Подстицати и олакшавати, на националном и, према потреби, на субрегионалном и регионалном нивоу, а у складу са националним законима и прописима и у оквиру својих одговарајућих могућности:

i) Развој и остваривање програма образовања и информисања јавности о проблемима промене климе и њеним утицајима;

ii) Приступ јавности информацијама о промени климе и њеним утицајима;

iii) Учесће јавности у решавању проблема промене климе и њених утицаја и припрема адекватних мера реаговања; и

iv) Обуку научног, стручног и управљачког кадра;

б) Сарађивати и подржавати, на међународном нивоу и, тамо где је неопходно, користећи постојеће органе:

i) Разраду и размену образовног и материјала намењеног упознавању јавности са проблемима промене климе и њених утицаја; и

ii) Разраду и остваривање програма образовања и обуке, укључујући јачање националних институција и размену кадрова или њихово упућивање на обуку за експерте у тој области, и то посебно за потребе земаља у развоју.

Члан 7.

КОНФЕРЕНЦИЈА СТРАНА

1. Овим се установљава Конференција Страна.

2. Конференција Страна, као највиши орган ове Конвенције, редовно разматра спровођење Конвенције и свих других односних правних инструмената које може усвојити Конференција Страна и, у границама свог мандата, доноси одлуке неопходне за побољшање ефикасности спровођења Конвенције. У том циљу она:

а) Периодично врши анализу обавеза Страна и институционалних аранжмана који проистичу из ове Конвенције, у функцији остваривања циља Конвенције, искустава стечених током њеног спровођења и унапређења научних и стручних знања;

б) Поддржава и олакшава размену информација о мерама за реаговање на промену климе и њене утицаје, које су усвојиле Стране, уважавајући разлике у погледу околности, обавеза и могућности Страна и њихових одговарајућих обавеза према Конвенцији;

ц) Олакшава, на захтев две или више Страна, координацију мера које су оне усвојиле у циљу реаговања на промену климе и њене утицаје, уважавајући разлике у погледу околност обавеза и могућности Страна и њихових респективних обавеза према Конвенцији;

д) Унапређује и усмерава, у складу са циљем и одредбама Конвенције, развој и периодично прецизирање упоредивих методологија, које треба да буду усвојене на Конференцији Страна, између осталог, ради припреме катастар емисија гасова стаклене баште из извора и њиховог одстрањивања понорима и ради оцене ефикасности мера за ограничавање емисија и повећање одстрањивања ових гасова;

е) Оцењује, на основу свих информација које јој се према одредбама Конвенције стављају на располагање, како Стране спроводе Конвенцију, свеукупне ефекте мера усвојених у складу са Конвенцијом, а посебно еколошке, економске и друштвене ефекте, као и њихово кумулативно дејство и степен напретка који је постигнут у реализацији циља Конвенције;

ф) Разматра и усваја редовне извештаје о спровођењу Конвенције и обезбеђује њихово публикување;

г) Доноси препоруке о било којим питањима неопходним за спровођење Конвенције;

х) Настоји да мобилише финансијске изворе у складу са чланом 4. тач. 3, 4. и 5, као и чланом 11 ;

и) Формира помоћна тела за која се сматра да су неопходна за спровођење Конвенције;

ј) Разматра извештаје које подnose њени помоћни органи и усмерава њихов рад;

к) Усаглашава и усваја, путем консензуса, правила процедуре и финансијска правила, своја и свих помоћних органа;

л) Тражи и користи, кад је потребно, услуге и сарадњу од стране надлежних међународних организација и међународних органа и невладиних тела и користи информације које јој достављају;

м) Извршава и друге сличне функције неопходне за постизање циља Конвенције, као и све остале функције које има према Конвенцији.

3. Конференција Страна усвојиће, на свом првом заседању, своја правила процедуре, као и правила процедуре помоћних органа које је формирала Конвенција, а која обухватају процедуру доношења одлука о питањима која нису обухваћена процедурама доношења одлука, предвиђеним овом конвенцијом. Ове процедуре могу утврђивати каква већина је потребна за доношење појединих одлука.

4. Прво заседање Конференције Страна сазива привремени секретаријат из члана 21. и треба да се одржи најкасније у року од годину дана од датума ступања Конвенције на снагу. После тога, редовна заседања Конференције Страна треба да се одржавају једанпут годишње, уколико Конференција Страна не одлучи другачије.

5. Ванредно заседање Конференције Страна одржава се у неком другом термину који Конференција оцени неопходним, или на писмени захтев било које од Страна, под условом да се у року од шест месеци по достављању захтева Странама од стране секретаријата, том захтеву придружи најмање једна трећина Страна.

6. Уједињење нације, њене специјализоване агенције и Међународна агенција за атомску енергију, као и било која држава чланица тих организација или њихови посматрачи, који нису Стране Конвенције, могу присуствовати заседањима Конференције Страна као посматрачи. Сваком органу или агенцији, националној или међународној, владиној или невладиној, која је квалификована за питања којима се бави Конвенција, а која је обавестила секретаријат да жели да присуствује заседању Конференције Страна као посматрач, може се то допустити, ако се томе не противи најмање једна трећина присутних Страна. Дозвола и учешће посматрача регулише се правилима процедуре која је усвојила Конференција Страна.

Члан 8.

СЕКРЕТАРИЈАТ

1. Овим се оснива секретаријат.

2. Секретаријат извршава следеће функције:

- а) Организује заседања Конференције Страна и њених помоћних органа формираних у складу са Конвенцијом и обезбеђује им неопходне услуге;
- б) Прикупља и врши дистрибуцију достављених извештаја;
- ц) Пружа помоћ Странама, нарочито Странама - земљама у развоју, на њихов захтев, у прикупљању и слању потребних информација у складу са одредбама Конвенције;
- д) Припрема извештаје о својим активностима и подноси их Конференцији Страна;
- е) Обезбеђује координацију са секретаријатима других одговарајућих међународних органа;
- ф) По упутству Конференције Страна, успоставља административне и уговорне везе које могу бити потребне ради ефикасног испуњавања његових функција; и
- г) Извршава остале секретарске функције које су утврђене у Конвенцији и у било којем од њених протокола, као и друге функције које може одредити Конференција Страна.

3. Конференција Страна, на свом првом заседању, именује стални секретаријат и организује његов рад.

Члан 9.

ПОМОЋНИ САВЕТОДАВНИ ОРГАН ЗА НАУЧНА И ТЕХНОЛОШКА ПИТАЊА

1. Овим се оснива помоћни саветодавни орган за научна и технолошка питања, који је задужен да обезбеди Конференцији Страна и, по потреби, њеним другим помоћним органима, благовремене информације и мишљење о научним и технолошким питањима везаним за Конвенцију. Овај орган је отворен за учешће свих Страна и има мултидисциплинирани карактер. Састоји се од владиних представника компетентних у одговарајућим стручним областима. Он редовно доставља извештаје Конференцији Страна о свим аспектима свога рада.

2. Под руководством Конференције Страна и ослањајући се на постојеће надлежне међународне органе, овај орган:

- а) Даје оцену стања научних сазнања о промени климе и њеним утицајима;
- б) Припрема научне оцене делотворности мера које се предузимају у оквиру спровођења Конвенције;
- ц) Идентификује нове, ефикасне и најсавременије технологије и "знања" и даје препоруке о начинима и средствима за унапређење развоја и/или трансфера таквих технологија;
- д) Даје мишљење, ефикасне и најсавременије технологије и "знања" и даје препоруке о начинима и средствима за унапређење развоја и/или трансфера таквих технологија;
- е) Даје одговоре на научна, технолошка и методолошка питања, која овом органу могу поставити Конференција Страна и њени помоћни органи.

3. Функције и мандат овог органа Конференција Страна може детаљније утврдити.

Члан 10.

ПОМОЋНИ ОРГАН ЗА СПРОВОЂЕЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

1. Овим се оснива помоћни орган чији је задатак пружање помоћи Конференцији Страна у оцени и анализи спровођења Конвенције. Овај орган отворен је за учешће свих Страна и састоји се од представника влада, који су експерти за питања која се односе на промене климе. Он редовно извештава Конференцију Страна о свим аспектима свога рада.

2. Под руководством Конференције Страна, овај орган:

- а) Разматра информације које се саопштавају у складу са чланом 12. тачка 1. ради оцене свеукупних ефеката мера које Стране предузимају у складу са најновијим научним проценама о промени климе;
- б) Разматра информације које се саопштавају у складу са чланом 12. тачка 2. ради пружања помоћи Конференцији Страна у спровођењу испитивања која су предвиђена у члану 4. тачка 2(д); и
- ц) Помаже Конференцији Страна, према потреби, у припреми и спровођењу њених одлука.

Члан 11.

ФИНАНСИЈСКИ МЕХАНИЗАМ

1. Овим се утврђује механизам за обезбеђивање финансирања на неповратној основи или под повољним условима, укључујући трансфер технологије. Он функционише под руководством, и одговоран је Конференцији Страна која утврђује његову политику, програмске приоритете и одговарајуће критеријуме који се односе на ову Конвенцију. За управљање овим механизмом задужују се један или више постојећих међународних органа.

2. Финансијски механизам предвиђа равноправну и уравнотежену заступљеност свих Страна у оквиру отвореног система управљања.

3. Конференција Страна и орган или органи, који су задужени за управљање финансијским механизмом договарају се о процедурама за спровођење наведених тачака које укључују следеће:

а) Услове који обезбеђују да финансирани пројекти из домена промене климе буду у складу са политиком, програмским приоритетима и одговарајућим критеријумима које је утврдила Конференција Страна;

б) Услове под којима се нека конкретна одлука о финансирању може поново разматрати у складу са овом политиком, програмским приоритетима и одговарајућим критеријумима;

ц) Орган или органи подносе редовне извештаје Конференцији Страна о свим финансијским операцијама, у складу са захтевом о одговорности постављеним у тачки 1. овог члана; и

д) Одређивање износа финансијских средстава у облику који се може предвидети и идентификовати, а која су потребна и расположива за спровођење ове конвенције као и услова под којима се износ тих средстава периодично разматра.

4. Конференција Страна, на свом првом заседању, утврђује процедуре за спровођење горе наведених одредби на основу разматрања и узимајући у обзир привремене аранжмане из члана 21. тачка 3. и доноси одлуку о томе да ли ће ти привремени аранжмани бити задржани. У року од четири године после тога, Конференција Страна разматра финансијски механизам и предузима одговарајуће мере.

5. Стране - развијене земље могу такође обезбеђивати, а Стране - земље у развоју добијати, финансијска средства намењена за спровођење ове конвенције путем билатералних, регионалних и других мултилатералних канала.

Члан 12.

ДОСТАВЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА СПРОВОЂЕЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

1. У складу са чланом 4. тачка 1. свака Страна доставља Конференцији Страна, преко секретаријата, следеће информације:

а) Национални катастар антропогених емисија из извора и одстрањених понорима свих гасова стаклене баште које не регулише Монреалски

протокол, и то свака Страна у оквиру својих могућности, користећи упоредиве методологије које ће бити предложене и усаглашене на Конференцији Страна;

б) Општи опис мера које Страна предузима или предвиђа за спровођење Конвенције; и

ц) Све остале информације које Страна сматра релевантним за постизање циља Конвенције, а које су погодне за укључивање у извештај, укључујући, уколико је могуће, и податке релевантне за прорачунавање глобалних тенденција емисије.

2. Свака страна - развијена земља и свака друга Страна која се налази на списку у Анексу I , уноси у свој извештај следеће врсте информација:

а) Детаљан опис политике и мера које је предузела за извршавање својих обавеза из члана 4. тачка 2(а) и 2(б); и

б) Конкретну процену ефеката које ће политика и мере из подтачке (а) имати на њене антропогене емисије из извора и одстрањивање понорима гасова стаклене баште, у току периода наведеног у члану 4. тачка 2(а).

3. Поред тога, свака Страна - развијена земља и свака друга развијена Страна која се налази на списку у Анексу II , укључује у свој извештај детаљне мере које је предузела у складу са чланом 4. тач. 3, 4. и 5.

4. Стране - земље у развоју могу, на добровољној основи, предлагати пројекте за финансирање, укључујући одређене технологије, материјале, опрему, поступке или праксу, потребне за остваривање таквих пројеката, ако је могуће, давати процену свих додатних трошкова смањивања емисија и повећања одстрањивања гасова стаклене баште, као и процену одговарајућих корисних ефеката.

5. Свака Страна - развијена земља и свака друга Страна која се налази на списку у Анексу I , доставља свој први извештај у року од шест месеци после ступања Конвенције на снагу за ту Страну. Свака Страна која се не налази на том списку, доставља свој први извештај у року од три године од ступања Конвенције на снагу за ту Страну, или кад буду расположива финансијска средства, у складу са чланом 4. тачка 3. Стране - најмање развијене земље могу доставити свој први извештај по свом избору. Учесталост наредних извештаја свих Страна утврђује Конференција Страна, водећи рачуна о различитим временским роковима који су утврђени у овој тачки.

6. Информације које Стране треба да дају у складу са овим чланом, секретаријат доставља Конференцији Страна и свим одговарајућим помоћним органима у што краћем року. У случају потребе, процедуре за достављање информација могу бити детаљније размотрене на Конференцији Страна.

7. Од свог првог заседања, Конференција Страна предузима мере за пружање стручне и финансијске подршке Странама - земљама у развоју, на њихов захтев, у прикупљању и достављању информација, у складу са овим чланом, као и у погледу утврђивања стручних и финансијских потреба које се односе на предложене пројекте и мере реаговања у складу са чланом 4. Такву подршку могу пружити, ако је то потребно друге Стране, надлежне међународне организације и секретаријат.

8. Свака група Страна може, у складу са основним принципима које је усвојила Конференција Страна и под условом да претходно обавести Конференцију Страна, да достави заједнички извештај о извршавању својих обавеза из овог члана, под условом да такав извештај садржи информације о томе да је свака Страна испунила њене индивидуалне обавезе према Конвенцији.

9. Информације које прими секретаријат, а које Страна означи као поверљиве, у складу са критеријумима које утврђује Конференција Страна, секретаријат ће прикупити ради заштите њихове тајности пре него што се ставе на располагање неком од органа који учествује у преносу и разматрању информација.

10. У складу са одредбама тачке 9. овог члана, а не прејудуцирајући да било која Страна може било када објавити своје саопштење, секретаријат, у складу са овим чланом, ставља извештаје Страна на увид јавности у време њиховог подношења Конференцији Страна.

Члан 13.

РЕШАВАЊЕ ПИТАЊА КОЈА СЕ ОДНОСЕ НА СПРОВОЂЕЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Конференција Страна на свом првом заседању разматра питање успостављања мултилатералног консултативног процеса, који ће Стране, на свој захтев, моћи да користе за решавање питања која се тичу спровођења Конвенције.

Члан 14.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

1. У случају спора између две или више Страна у вези са тумачењем или применом Конвенције заинтересоване Стране потражиће решење спора путем преговора или на било који други миран начин по сопственом избору.

2. При ратификацији, усвајању, одобравању, или приступању Конвенцији, или било када после тога, Страна која није регионална организација економске интеграције, може поднети писмену изјаву депозитару да у вези са било којим спором који се односи на тумачење или примену Конвенције, признаје као обавезан услов *ipso facto* и без специјалног споразума, према било којој Страни која прихвата исту обавезу:

а) Подношење спора Међународном суду и/или

б) Арбитражу у складу са процедуром коју ће Конференција Страна усвојити, што је могуће пре, у Анексу посвећеном арбитражи.

Страна-регионална организација економске интеграције може дати изјаву сличног карактера у вези са арбитражом у складу са процедуром наведеном у подтачки (б).

3. Изјава из тачке 2. овог члана остаје на снази до истека рока важности у складу са условима ове изјаве или по истеку три месеца од подношења депозитару писмене представке о њеном повлачењу.

4. Нова изјава, обавештење о повлачењу или истицање рока важности изјаве неће ни на који начин утицати на поступак пред Међународним судом правде или арбитражним судом, осим ако се Стране у спору не договоре другачије.

5. Осим у случају поступка из тачке 2. овог члана, уколико по истеку 12 месеци од дана када је једна Страна обавестила другу о томе да међу њима постоји спор те Стране нису могле да реше свој спор на неки од начина наведених у тачки 1. овог члана, спор ће на захтев било које од Страна у спору бити упућен на споразумно решавање.
6. Комисија за споразумно решавање образује се на захтев једне од Страна у спору. Комисија је састављена од једнаког броја чланова које именује свака заинтересована Страна у спору и председника кога заједно бирају чланови које именује свака Страна. Комисија ће донети решење - препоруку које Стране добронамерно разматрају.
7. Допунске процедуре које се односе на споразумно решавање спорова усваја Конференција Страна у најкраћем року, у виду анекса о споразумном решавању спорова.
8. Одредбе овог члана примењују се на било који одговарајући правни документ који Конференција Страна усвоји, осим ако тим документом није другачије предвиђено.

Члан 15.

АМАНДМАНИ НА КОНВЕНЦИЈУ

1. Свака Страна може предложити амандмане на Конвенцију.
2. Амандмани на Конвенцију усвајају се на редовном заседању Конференције Страна. Текст сваког предложеног амандмана на Конвенцију, секретаријат доставља Странама најмање шест месеци пре састанка на којем је он предложен за усвајање. Секретаријат предложене амандмане такође доставља потписницама Конвенције и, ради информације, депозитару.
3. Стране ће се максимално залагати за постизање сагласности о сваком предложеном амандману на Конвенцију консензусом. Ако су сви напори за постизање консензуса исцрпљени и договор није постигнут, последња могућност је да се амандман усвоји трочетвртинском већином гласова присутних Страна које гласају на заседању. Усвојени амандман Секретаријат доставља депозитару, који га шаље свим Странама ради прихватања.
4. Документа о прихватању амандмана се депонују код депозитара. Амандман усвојен у складу са тачком 3. овог члана, ступа на снагу за оне Стране које су га прихватиле деведесетог дана од датума пријема од стране депозитара докумената о прихватању најмање три четвртине Страна Конвенције.
5. Амандман ступа на снагу за било коју другу Страну деведесетог дана од датума када је та Страна депоновала код депозитара свој документ о прихватању наведеног амандмана.
6. У овом члану израз "присутне Стране које имају право гласа" означава Стране које су присутне и које гласају "за" или "против".

Члан 16.

УСВАЈАЊЕ АНЕКСА НА КОНВЕНЦИЈУ И УНОШЕЊЕ АМАНДМАНА

1. Анекси на Конвенцију представљају њен интегрални део и, осим ако није предвиђено другачије, позивање на Конвенцију је у исто време и позивање на све њене анексе. Без прејудуцирања одредби члана 14, тач. 2(б) и 7, такви анекси се свode на спискове, обрасце и друга документа описаног карактера у вези научних, техничких, процедуралних или административних питања.

2. Анекси на Конвенцију се предлажу и прихватају у складу са процедуром утврђеном у члану 15. тач. 2, 3. и 4.

3. Анекс који је усвојен у складу са тачком 2. овог члана ступа на снагу за све Стране Конвенције шест месеци од датума када је депозитар обавестио те Стране о усвајању датог анекса, осим за оне Стране које су у том периоду писмено обавестиле депозитара да не прихватају анекс. За Стране које повуку своје обавештење о неприхватању, анекс ступа на снагу деведесетог дана од датума када је депозитар примио њихово обавештење о повлачењу.

4. Предлог, усвајање и ступање на снагу амандмана на анексе Конвенције подлеже истој процедури као и за предлог, усвајање и ступање на снагу анекса на Конвенцију, у складу са тач. 2. и 3. овог члана.

5. Ако усвајање анекса или амандмана на анекс захтева амандман на Конвенцију, тај анекс или амандман на анекс не ступају на снагу док амандман на Конвенцију не ступи на снагу.

Члан 17.

ПРОТОКОЛИ

1. Конференција Страна може, на свом редовном заседању, да усваја протоколе уз Конвенцију.

2. Текст било којег предложеног протокола секретаријат доставља Странама најмање шест месеци пре почетка заседања.

3. Услови за ступање на снагу било којег протокола утврђују се у самом протоколу.

4. Само Стране Конвенције могу бити Стране протокола.

5. Одлуке по било којем протоколу доносе само Стране одговарајућег протокола.

Члан 18.

ПРАВО ГЛАСА

1. Свака Страна Конвенције има један глас, осим у случајевима предвиђеним у тачки 2. овог члана.

2. Регионалне организације економске интеграције, учествују у гласању по питањима из домена њихове надлежности са бројем гласова једнаким броју њихових земаља чланица које су Стране Конвенције. Таква организација не остварује своје право гласа ако нека од њених земаља чланица самостално гласа, и обратно.

Члан 19.

ДЕПОЗИТАР

Функције депозитара Конвенције и протокола усвојених у складу са чланом 17. остварује Генерални секретар Организације уједињених нација.

Члан 20.

ПОТПИСИВАЊЕ

Ова Конвенција је отворена за потписивање од стране држава чланица Организације уједињених нација или било које од њених специјализованих агенција или држава чланица Статута Међународног суда и регионалних организација економске интеграције у Рио де Жанеиру, за време Конференције Уједињених нација за животну средину и развој, а после тога у седишту Организације уједињених нација у Њујорку, од 20. јуна 1992. године до 19. јуна 1993. године.

Члан 21.

ПРИВРЕМЕНИ МЕХАНИЗМИ

1. До завршетка првог заседања Конференције Страна, функције секретаријата из члана 8. привремено ће извршавати секретаријат који је формирала Генерална скупштина Организације Уједињених нација, резолуцијом 45/212, од 21. децембра 1990. године.
2. Руководилац привременог секретаријата из тачке 1. овог члана, тесно ће сарађивати са Међувладином групом експерата за истраживања промене климе, како би ова Група могла да одговори потребама за објективним научним и стручним консултацијама. Такође се могу консултовати и друга релевантна научна тела.
3. Глобални еколошки фонд Програма Уједињених нација за развој, Програма Уједињених нација за животну средину и Међународне банке за обнову и развој биће међународни орган коме је поверено да привремено обезбеђује функционисање финансијског механизма из члана 11. С тим у вези, Глобални еколошки фонд требало би на одговарајући начин реструктурирати, а састав његовог чланства треба да буде универзалног карактера како би се омогућило испуњавање услова из члана 11.

Члан 22.

РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ, ОДОБРАВАЊЕ ИЛИ ПРИСТУПАЊЕ

1. Конвенција подлеже ратификацији, прихватању, одобравању или приступању, од стране држава и других регионалних организација економске интеграције. Конвенција ће бити отворена за приступање од дана после датума њеног затварања за потписивање. Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања депонују се код депозитара.
2. Свака регионална организација економске интеграције која постане Страна Конвенције, а да ни једна од њених земаља чланица није Страна, подлеже свим обавезама Конвенције. У случају таквих организација чије су једна или више земаља чланица и Стране Конвенције, та организација и њене земље чланице одлучују о својим одговорностима за испуњавање обавеза према Конвенцији. У таквим случајевима, организација и земље чланице не могу истовремено да остварују права која проистичу из Конвенције.

3. У својим инструментима ратификације, прихватања, одобравања и приступања, регионалне организације економске интеграције исказаће обим својих надлежности у односу на питања која се регулишу Конвенцијом. Ове организације обавештавају такође и депозитара, који затим обавештава Стране о свим значајним изменама из оквира њихове надлежности.

Члан 23.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Конвенција ступа на снагу деведесетог дана од дана депоновања педесетог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.
2. За сваку државу или регионалну организацију економске интеграције која ратификује, прихвати или одобри Конвенцију или јој приступи после депоновања педесетог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања Конвенција ступа на снагу деведесетог дана од датума депоновања, од стране таквих држава или регионалне организације економске интеграције, њених инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања.
3. У случајевима из тач. 1. и 2. овог члана, инструмент који депонује регионална организација економске интеграције неће се рачунати као додатни уз оне које су депоновале државе чланице те организације.

Члан 24.

РЕЗЕРВЕ НА КОНВЕНЦИЈУ

Никакве резерве се не могу изразити у односу на ову Конвенцију.

Члан 25.

ПОВЛАЧЕЊЕ

1. Било када по истеку три године од датума ступања Конвенције на снагу за неку Страну, та Страна може да се повуче из Конвенције обавештавањем депозитара писменим путем.
2. Свако такво повлачење ступа на снагу по истеку једне године од дана када је депозитар примио обавештење о повлачењу, или неког каснијег датума који је наведен у обавештењу о повлачењу.
3. За сваку Страну која се повлачи из Конвенције сматраће се да се повукла и из сваког протокола у коме фигурира као Страна.

Члан 26.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Оригинал ове Конвенције чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику подједнако веродостојни, биће депонован код Генералног секретара Организације Уједињених нација.

У потврду тога су долепотписани, уз прописно овлашћење за то, потписали ову Конвенцију.

Сачињено у Њујорку деветог маја хиљаду деветсто деведесет друге године.

¹ *Наслови чланова су дати само да помогну читаоцу.*

² *Ово укључује и политику и мере које спроводе регионалне економски интегрисане организације.*

Анекс I

1. Аустралија
2. Аустрија
3. Белорусија ^a
4. Белгија
5. Бугарска ^a
6. Канада
7. Чехословачка ^a
8. Данска
9. Европска заједница
10. Естонија ^a

11. Финска

12. Француска

13. Немачка

14. Грчка

15. Мађарска ^a

16. Исланд

17. Ирска

18. Италија

19. Јапан

20. Латвија ^a

21. Литванија ^a

22. Луксембург

23. Холандија

24. Нови Зеланд

25. Норвешка

26. Пољска ^a

27. Португалија

28. Румунија ^a

29. Руска Федерација ^a

30. Шпанија

31. Шведска

32. Швајцарска

33. Турска

34. Украјина ^a

35. Уједињено краљевство Велика Британија и Северна Ирска

36. Сједињене Америчке Државе

Анекс II

1. Аустралија

2. Аустрија

3. Белгија

4. Канада

5. Данска

6. Европска заједница

7. Финска

8. Француска

9. Немачка

10. Грчка

11. Исланд

12. Ирска

13. Италија

14. Јапан

15. Луксембург

16. Холандија

17. Нови Зеланд

18. Норвешка

19. Португалија

20. Шпанија

21. Шведска

22. Швајцарска

23. Турска

24. Уједињено краљевство Велика Британија и Северна Ирска

25. Сједињене Америчке Државе

^a Земље које се налазе у процесу преласка на тржишну привреду.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ" - Међународни уговори.

НАПОМЕНА ЕКСПЕРТ-а:

^[1] Текст на енглеском језику није приказан.

© Cekos In, Beograd, www.cekos.rs